

Autor: Filip Výška
Název práce: Fakulta architektury v Drážďanech
Vedoucí práce: Tomáš Novotný, Atelier Novotný – Koňata – Zmek
Oponent práce: Jonáš Krýzl

Projekt vychází ze společného zadání atelieru NKZ, jímž byl soutěžní návrh na novou budovu Fakulty Architektury TU Dresden. Soutěžními podmínkami byla vymezena stavební parcela a velmi podrobný stavební program s návrhovými kapacitami. Pozemek se v rámci kampusu TU nachází na vhodném místě, sousedícím na své jižní straně s volným prostranstvím – parkem.

Autor navrhuje poměrně objemnou podlouhlou hmotu vyplňující v podstatě celý pozemek. Hranol se šesti nadzemními a jedním zapuštěným podlažím o rozměrech cca 125x21x28m provokuje svou velikostí, naopak jeho tvarová jednoduchost a čitelnost svádí k abstraktnímu čtení. Kratší – těžké, plné – strany hranolu jsou vůči kampusu orientovány dovnitř a ven a tvoří jeho pevné brány, delší – křehké, transparentní – strany jsou do kampusu „zašoupanuty“ a navozují uvnitř něj jakési „komunikační tření“. Urbanismus je to pro mne jasný, pochopitelný, hmota nové fakulty je svým měřítkem, tvarem i orientací začleněna do stávajícího souboru staveb a při zkoumání kampusu s většího odstupu posiluje jeho strukturu v rámci města – rozhodně poznáte, že jde o něco speciálního.

Stavební pozemek je lehce svažité, dům je do něj suverénně zasazen a terénní konfiguraci využívá ve svůj prospěch. Vstupy umístěné v kratších pevných branách jsou zapuštěné a prostorově koncentrované, uživatel je jimi „protažen“ až k recepčnímu pultu. Interier domu je logicky členěn do trojtraktu, s cirkulací uživatel uprostřed dispozice a kanceláři, učebnami, ateliery a dalšími obslužnými provozy při delších stranách hmoty. Střední trakt je vybaven velkorysým vnitřním atriem, které se v úrovni 2np – v místě určeném pro výstavy - „láme“ směrem do lodžie v jižní fasádě a propojuje tak přilehlý park s jádrem domu. Atrium se ještě prozrazuje zasklením nad rovinou ploché střechy. Výtahová jádra v podélném směru dělí jinak přehlednou dispozici domu na tři části, což nepovažuji za úplně šťastné.

Funkčně je dům dělen vertikálně – rušné přízemí s kavárnou, tiskovým centrem, hlavní přednáškové sály, 2np s výstavou a lodžii, dále směrem nahoru pracoviště, ateliery, kanceláře. Líbila by se mi větší otevřenost přízemí směrem do parku, uvolnění kontroly parteru směrem do celého kampusu, uvolnění kontroly směrem k výstavnímu prostoru ve 2np.

Z návrhu cítím - nebo si alespoň sám představuji - že snaha o jednoduchost, čitelnost, přehlednost není jen epizodou v hledání výrazu domu navenek, ale koncepčním rozhodnutím – parametrem – skrze nějž se autor snaží „vystavět“ celý dům. Toho si na návrhu vážím. A tak se ho i já snažím číst s představou tvarové, provozní, technické i materiálové redukce, abstrakce, či dokonce absence. Tuto svou představu konfrontuji s výsledkem bakalářské práce s přáním, aby základní vize, základní důvody pro vznik domu, byly po přepisu do technické roviny stále přítomny, nebo dokonce posíleny.

Vzhledem k měřítku celého objektu se autor rozhodl detailněji řešit pouze jeho část, čemuž rozumím, nejasná je pro mě ale konkrétní volba jednotlivých řešených částí, které dle mého názoru netvoří koherentní celek a neumožnily tak autorovi pracovat se všemi souvislostmi projektu. Slabinu vidím v celkové koordinaci projektu a přemýšlím, zda v

tomto smyslu neměla během práce přijít korekce či spolupráce od garantů jednotlivých profesí. Některé nejasnosti by tím dle mého názoru byly v projektu odstraněny. Naopak oceňuji, že je projekt členěn dle vyhlášky o dokumentaci staveb a učí tak autora pracovat s její strukturou.

Železobetonový sloupový skelet s několika podélnými stěnami je dilatován do tří částí, oceňuji tvarování nosných sloupů a jejich úmyslně nepravidelné rastrování, které má své jasné důvody. Líbí se mi stříh nástupů trojramenných únikových schodišť, je škoda, že nejsou zobrazeny v řezu. Nerozumím řešení uložení předepjatých stropních panelů na nosné stěny v oblasti vertikálních instalačních šachet. Stropní panely jsou v TZ A-S části popisovány jako bezprůvlakové, ale při fasádě jsou ztuženy obvodovým lemem – průvlakem – zde by mi k pochopení pomohl sklopený řez tvarem stropních konstrukcí.

Fasádu delších stran tvoří dvojitý lehký obvodový plášť, vnější vrstva je ze skleněných desek kotvených do systémových trnů, vnitřní termoizolační vrstva je vkládána mezi sloupy do zóny nosné konstrukce. Oceňuji, že je před vnitřní vrstvu pláště umístěna systémová stínící roleta. Zajímá mě, jaké možnosti umístění vnitřní vrstvy pláště vůči zóně nosné konstrukce autor zvažoval, vzhledem k tomu, jak se může její členění uplatnit na vnějším výrazu domu. Dále mě zajímá, jakým způsobem autor uvažuje fasádu udržovat. Ve fasádě se vizuálně výrazně projevují únikové východy, v jejichž místech je vynechána vnější část pláště, což je škoda.

V části PBŘ je pro mě nejasné řešení požární odolnosti lehkého obvodového pláště a specifikace samočinného hasicího zařízení, které je kvůli němu navrženo. Úniková schodiště na severní straně domu jsou vedena do „venkovního koridoru“ na úrovni 1pp – zajímá mě, jak je zajištěna jeho požární bezpečnost.

Část TZB výkresově pokrývá největší část řešeného objektu. Koncepce TZB je srozumitelná a pochopitelná. Zajímá mě, jak autor koordinuje požárně bezpečnostní řešení s koncepcí umělého větrání budovy, dále mě zajímá, zda autor uvažoval jiné koncepce či možnosti umístění jednotek VZT, které se v návrhu objevují na střeše. Vytápění zajišťují radiátory v kombinaci se systémem aktivovaných betonů – zajímá mě, proč autor využívá tento systém ve stropích, které jsou navíc předepjaté a tudíž již technologicky velmi zatížené, dále mě zajímá, jak je řešeno umístění radiátorů v souvislosti s možností otevírání částí LOP.

Dovolím si opakovaně komentář k obligátní části projektu Realizace stavby – která je dle mého názoru jako součást bakalářské práce opravdu zbytečná. Daleko větší smysl by mi dávalo, kdyby studenti čas strávený výběráním kvalitních jeřábů (v tomto případě Liebherr 630 EC-H 40 Litronic – což je opravdu výstavní kus) investovali do řešení architektury svých návrhů.

Bakalářská práce by měla otestovat schopnost ovládnout technické disciplíny, které se v jejich komplexnosti snažíme použít jako nástroj pro uskutečnění našich vizí. Nejsem si jist, zda se to v tomto konkrétním případě úplně podařilo. Pokoušet se o to ale musíme stále. Dům samotný se mi moc líbí, bakalářská práce je formálně a obsahově kompletní, ale technická řešení by si zasloužila dotáhnout, proto navrhuji C.

V Praze, 19.6.2017

Jonáš Krýzl